

ปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในกระบวนการประมวลผลข้อมูล¹

ฐิติภรณ์ กาญจนศิริราช²

จากการศึกษาปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในกระบวนการประมวลผลข้อมูล ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในกระบวนการประมวลผลข้อมูลตลอดไปจนถึงการศึกษาถึงความเป็นมา แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในการประมวลผลข้อมูลของระหว่างประเทศ ประเทศไทย และต่างประเทศ รวมทั้งกฎหมายลำดับรอง เพื่อนำมาวิเคราะห์ปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในกระบวนการประมวลผลข้อมูล เกี่ยวกับ ปัญหาการเก็บรวบรวม การใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถึงแก่กรรมในการประมวลผลข้อมูล ปัญหาการเก็บรวบรวม การใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลกรณีที่เป็นข้อมูลนิรนาม ปัญหาการเก็บรวบรวม การใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เยาว์ในการประมวลผลข้อมูล เพื่อหาแนวทาง เสนอแนะ ในการแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับกฎหมายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในกระบวนการประมวลผลข้อมูล ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในกระบวนการประมวลผลข้อมูลนั้น ปัจจุบันจากหลักการและบทบัญญัติทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่า หลักการระดับนานาชาติประเทศวางหลักการไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งยังมีมาตรการกฎหมายบางประการของประเทศไทยที่ยังไม่สอดคล้องกับหลักกฎหมายของ General Data Protection Regulation ในส่วนของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น หากพิจารณาถึงการพัฒนาทางความคิดก็จะพบว่าได้เติบโตและก้าวหน้าจนได้รับการยอมรับและกลายเป็นหลักกฎหมายสากลซึ่งใช้บังคับกันระหว่างประเทศมานานแล้ว บทบัญญัติในกฎหมายระหว่างประเทศที่กล่าวถึงการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นแม่บทหลักปญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติที่ได้ประกาศไว้เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1948³

ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในการประมวลผลข้อมูลและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งของระหว่างประเทศ ประเทศไทย และต่างประเทศแล้ว ปรากฏว่ามีปัญหาและ

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในกระบวนการประมวลผลข้อมูล โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์พิมพ์ใจ รื่นเริง และคณะกรรมการสอบ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนกพร สมณะเศรษฐกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คนพร จิตต์จรัสเกียรติ

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ ปญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนได้รับการรับรองและประกาศโดยข้อสมัชชาสหประชาชาติที่ 217 เอ (III)

ข้อขัดข้องบางประการในทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเน้นประเด็นหลัก 3 ประการ ที่จะนำเสนอแนวทางแก้ไขให้เหมาะสม ดังต่อไปนี้

ประการแรกคือ ปัญหาการเก็บรวบรวม การใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถึงแก่กรรมในการประมวลผลข้อมูล ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 6 ระบุว่า กฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับเฉพาะข้อมูลของบุคคลธรรมดา และไม่ได้ครอบคลุมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรม อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 อนุญาตให้ทายาท หรือผู้มีอำนาจสามารถขอเข้าถึงข้อมูลบางประเภทของผู้เสียชีวิตได้ในบางกรณี ซึ่งไม่ได้ให้ความคุ้มครองโดยตรงต่อข้อมูลของผู้เสียชีวิตทำให้เกิดช่องว่างทางกฎหมาย อาทิ ข้อมูลดิจิทัล เช่น บัญชีโซเชียลมีเดีย หรือข้อมูลที่อยู่ในระบบออนไลน์ อาจถูกเปิดเผย หรือนำไปใช้โดยไม่มีการควบคุม ฉะนั้นการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลของผู้เสียชีวิตจะช่วยลดปัญหาทางกฎหมายและจริยธรรมที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนเป็นการส่งเสริมความเชื่อมั่นของสังคมในการบริหารจัดการข้อมูลดิจิทัลในอนาคต อีกทั้ง ประเทศไทยยังไม่มีคำพิพากษาที่ชัดเจนเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลผู้ถึงแก่กรรมภายใต้ PDPA (Personal Data Protection Act B.E. 2562 (2019)) จึงเป็นปัญหาที่ทำการศึกษาเพื่อหาแนวทางแก้ไข ทำให้เกิดความเป็นธรรมและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายอย่างแท้จริง

ประการที่สอง ปัญหาการเก็บรวบรวม การใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เยาว์ในการประมวลผลข้อมูล ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 6⁴ ระบุว่า ข้อมูลที่ไม่สามารถระบุถึงตัวบุคคลได้โดยตรงหรือโดยอ้อม โดย “ข้อมูลนิรนาม” เป็นข้อมูลที่ถูกทำให้ไม่สามารถระบุไปยังตัวตนของเจ้าของข้อมูลได้ และไม่ได้ครอบคลุมถึงข้อมูลออนไลน์ต่าง ๆ ว่าเป็นการเข้าข่ายการเป็นข้อมูลส่วนบุคคลแต่อย่างใด อาทิ IP address , cookies และ รหัสบ่งชี้โดยใช้ความถี่ของคลื่นวิทยุ หรือ RFID ซึ่งในโลกดิจิทัลปัจจุบันข้อมูลที่ดูเหมือนไม่สามารถระบุบุคคลได้ หรือข้อมูลเชิงพฤติกรรม ยังสามารถเชื่อมโยงกับบุคคลได้ด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง ทำให้เกิดความไม่แน่ชัดในการบังคับใช้ PDPA (Personal Data Protection Act B.E. 2562 (2019))⁵ จึงเป็นปัญหาที่ทำการศึกษาเพื่อหาแนวทางแก้ไข ทำให้เกิดความเป็นธรรมและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายอย่างแท้จริง

ประการที่สาม ปัญหาการเก็บรวบรวม การใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เยาว์ในการประมวลผลข้อมูล ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ไม่ได้มีการระบุถึงความคุ้มครองพิเศษให้แก่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เยาว์ที่ถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น การตลาด หรือข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกจัดเก็บเพื่อบริการต่าง ๆ ที่ผู้เยาว์นั้นได้รับโดยตรง และไม่ได้กำหนดให้มีเงื่อนไขเพิ่มเติมสำหรับผู้ควบคุม

⁴ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562, มาตรา 6

⁵ สุพิศ ประดิษฐ์พลกรัง. การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data Protection), พิมพ์ครั้งที่ 1 (มิถุนายน), กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2563, หน้า 20-21.

ข้อมูล (Data Controller) ในกรณีนี้อีกด้วย ทั้งนี้ กรณีของความยินยอมในการให้ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหว พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ก็ไม่ได้ระบุไว้ว่า ผู้ควบคุมข้อมูลจะต้องทำการยืนยันว่าความยินยอมนั้นได้ให้ หรือได้รับการรับรองโดยผู้ปกครองของผู้เยาว์ ฉะนั้นหลักการดังกล่าวจึงเป็นปัญหาต่อผู้เยาว์ ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความอ่อนไหว และไม่ได้มีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เยาว์เป็นการเฉพาะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เยาว์ถูกใช้ เพื่อวัตถุประสงค์ทางการตลาด หรือถูกเก็บไปเพื่อบริการต่าง ๆ ที่เสนอให้แก่ผู้เยาว์โดยตรง ซึ่งเมื่อข้อมูลใด ๆ ได้มีการสื่อสารไปยังผู้เยาว์โดยตรงแล้ว ผู้ควบคุมข้อมูลจะต้องดำเนินการที่เหมาะสม เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประมวลผลข้อมูลของผู้เยาว์นั้น กระชับ โปร่งใส อยู่ในรูปแบบที่เข้าใจและเข้าถึงง่าย จึงเป็นปัญหาที่ทำการศึกษาเพื่อหาแนวทางแก้ไข ทำให้เกิดความเป็นธรรมและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายอย่างแท้จริง

อีกทั้ง ได้ศึกษาถึงกฎหมายระหว่างบุคคลและกฎหมายต่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยพบว่าตามกฎหมายของสหภาพยุโรปนั้นมีข้อที่เหมือนและแตกต่างกับประเทศไทย เช่น ในสหภาพยุโรป การเก็บรวบรวม การใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถึงแก่กรรมในการประมวลผลข้อมูลนั้นไม่คุ้มครองผู้ถึงแก่กรรมโดยตรง แต่รัฐสมาชิกสามารถบัญญัติกฎหมายให้ความคุ้มครองเพิ่มเติมได้ ซึ่งประเทศไทยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลธรรมดาที่ทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรม โดยเฉพาะ ดังนั้น ข้อมูลของผู้เสียชีวิตจึง ไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตการคุ้มครองของกฎหมายฉบับนี้โดยตรง อย่างไรก็ตาม อาจมีกรณีที่ข้อมูลของผู้เสียชีวิตยังสามารถเชื่อมโยงหรือกระทบต่อสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลที่ยังมีชีวิต เช่น ทายาท หรือผู้สืบสิทธิได้

ในสหภาพยุโรป การเก็บรวบรวม การใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลกรณีที่เป็นข้อมูลนิรนาม ได้แยกประเภทข้อมูลเหล่านี้ไว้ชัดเจน⁶ กำหนดว่าหากข้อมูลสามารถกลับมาเชื่อมโยงได้ต้องถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และอยู่ภายใต้การควบคุมโดยเต็มรูปแบบ สหภาพยุโรประบุอย่างชัดเจนว่า ข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวตนบุคคลได้แล้วจะไม่ถือว่าเป็น “ข้อมูลส่วนบุคคล” อีกต่อไป และไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของ GDPR อย่างไร ก็ตามการทำข้อมูลให้เป็นนิรนามต้องใช้วิธีที่มีประสิทธิภาพ และป้องกันไม่ให้อ่านย้อนกลับมาระบุตัวบุคคลได้ ซึ่งประเทศไทยการแยกแยะระหว่างข้อมูลที่เป็นนิรนามอย่างแท้จริงกับข้อมูลที่เพียง “ไม่ระบุชื่อชั่วคราว” ยังไม่มีคำจำกัดความที่ชัดเจนในกฎหมายไทย ซึ่งอาจก่อให้เกิดความคลุมเครือในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะเมื่อข้อมูลที่ดูเหมือนไม่สามารถระบุตัวตนได้ อาจสามารถย้อนกลับหรือเชื่อมโยงกับบุคคลได้ ผ่านการใช้ข้อมูลอื่นประกอบกัน

⁶ อ้างถึงใน ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลอ่อนไหวคืออะไร มีกี่ประเภท มีอะไรบ้าง ?.วันพิชิต ชินตระกูลชัย, (ออนไลน์) เข้าถึงจาก https://openpdpa.org/personal-data type/?utm_source=chatgpt.com, [2568, 5 กุมภาพันธ์]

ทั้งนี้ ในสหภาพยุโรป การเก็บรวบรวม การใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมในการประมวลผลข้อมูลนั้นใช้เกณฑ์อายุเป็นหลัก โดยไม่คำนึงว่า ผู้เข้าร่วมจะบรรลุนิติภาวะด้วยวิธีอื่นหรือไม่ ซึ่งประเทศไทยยังคงนำเอาหลักที่ผู้เข้าร่วมบรรลุนิติภาวะโดยวิธีอื่นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาประกอบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

จากการศึกษาปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในกระบวนการประมวลผลข้อมูลถึงกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในการประมวลผลข้อมูล โดยพิจารณาตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ในประเด็นปัญหาการเก็บรวบรวม การใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถึงแก่กรรมในการประมวลผลข้อมูล

1.1 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 6 ดังนี้

1. เพิ่มคำนิยามเกี่ยวกับผู้ถึงแก่ความตายในมาตรา 6 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ดังนี้

มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ถึงแก่กรรมรวมถึงบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลสาบสูญ” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ได้เสียชีวิตไปแล้ว

“ญาติใกล้ชิด” หมายความว่า คู่สมรส บิดามารดา บุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือบุคคลอื่นที่สามารถพิสูจน์ความสัมพันธ์ทางสายโลหิตหรือการรับรองทางกฎหมายได้

2. เพิ่มบทบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถึงแก่กรรม โดยมีข้อความดังต่อไปนี้

มาตรา 6/1 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถึงแก่กรรม

(1) แม้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถึงแก่กรรมไม่อยู่ภายใต้การคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ตามมาตรา 6 แต่หากการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียง ศักดิ์ศรี หรือสิทธิอย่างมีนัยสำคัญต่อทายาทหรือญาติใกล้ชิดของผู้ถึงแก่กรรม ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวังและเหมาะสมตามสมควร

(2) ในกรณีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ประวัติทางการแพทย์ ความเชื่อทางศาสนา หรือข้อมูลอ่อนไหวอื่น ๆ ของผู้ถึงแก่กรรม ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องขอความยินยอมจากทายาท หรือญาติใกล้ชิด ก่อนการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผย เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย

2. ในประเด็นปัญหาการเก็บรวบรวม การใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลกรณีที่เป็นข้อมูลนิรนาม

2.1 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 6 ดังนี้

1. เพิ่มบทบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของการเก็บรวบรวม การใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลกรณีที่เป็นข้อมูลนิรนาม โดยมีข้อความดังต่อไปนี้

มาตรา 6/2 ข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้ผ่านการดำเนินการทางเทคนิค หรือวิธีการอื่นใดเพื่อทำให้ไม่สามารถระบุตัวบุคคลเจ้าของข้อมูลได้อีกต่อไป ทั้งโดยตรง หรือทางอ้อม อันมีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้

(1) การลบหรือแทนที่ข้อมูลระบุตัวตนทั้งหมด (Direct Identifiers Removal)

(2) การปรับเปลี่ยนข้อมูลเพื่อให้ไม่สามารถเชื่อมโยงกับตัวบุคคลได้โดยสถิติหรือเทคนิคการปกปิดข้อมูลที่เหมาะสม (Statistical Aggregation and Masking)

(3) การทำข้อมูลให้มีความเป็นนิรนามโดยใช้มาตรฐานเทคนิคที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือมาตรฐานสากลที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลประกาศรับรอง

ในกรณีที่ข้อมูลดังกล่าวยังคงมีความเสี่ยงที่จะถูกย้อนระบุตัวบุคคลได้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องดำเนินการประเมินความเสี่ยง และเก็บรักษาหลักฐานการประเมินไว้อย่างเหมาะสม

หากปรากฏว่าข้อมูลที่อ้างว่าเป็นข้อมูลนิรนาม ถูกนำไปใช้จนสามารถย้อนระบุตัวบุคคลได้ ให้ถือว่าข้อมูลนั้นยังคงอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้ และผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย

หลักเกณฑ์ วิธีการทำข้อมูลให้เป็นนิรนาม และการประเมินความเสี่ยงให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

3. ในประเด็นปัญหาการเก็บรวบรวม การใช้ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เยาว์ในการประมวลผลข้อมูล

3.1 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 6 ดังนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมโดยให้แก้ไขเพิ่มข้อความในมาตรา 6 พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ดังนี้

มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

“การขอความยินยอมของผู้เยาว์ หมายความว่า กรณีที่ผู้เยาว์มีอายุไม่เกินสิบสามปี ให้ขอความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์”

2. เพิ่มบทบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เยาว์ในการประมวลผลข้อมูล โดยมีข้อความดังต่อไปนี้

มาตรา 24/1 การเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เยาว์ ต้องกระทำโดยได้รับความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองโดยชอบด้วยกฎหมายก่อนเสมอ เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพ

เอกสารอ้างอิง

ปณฺญานาสาทลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนได้รับการรับรองและประกาศโดยข้อมติสมัชชาสหประชาชาติที่ 217

เอ (III), วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2491.

สุพิศ ประณีตพลกรัง. การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data Protection), พิมพ์ครั้งที่ 1 (มิถุนายน),
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2563, หน้า 20-21.

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562, มาตรา 6

สุพิศ ประณีตพลกรัง. การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data Protection), พิมพ์ครั้งที่ 1 (มิถุนายน),
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2563, หน้า 20-21.

อ้างอิงใน ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลอ่อนไหวคืออะไร มีประเภท มีอะไรบ้าง ?.วันพิชิต ชินตระกูลชัย,

(ออนไลน์) เข้าถึงจาก <https://openpdpa.org/personal-data type/?utm source = chatgpt.com>, [2568,

5 กุมภาพันธ์]